

ה"ט 9294/12/22 - היועצת המשפטית לממשלה ליאת שויקי בן-ארי נגד רחמים בן יהודה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9294-12-22 בן-ארי שויקי נ' בן יהודה
לפני כבוד השופטת מלכה ספינזי-שניאור 19 דצמבר 2022

המבקשת:

הנפגעת:

נגד

המשיב:

רחמים בן יהודה
ע"י בא כוחו עורך דין ד. כהן

היועצת המשפטית לממשלה ליאת שויקי בן-ארי ע"י
עורכי הדין נ. גנצ'רסקי וא. פורגש - פרקליטות מחוז תל
-אביב (אזרחי)

החלטה

הבקשה:

- לפני בקשה למתן צו הטרדה מאיימת בהתאם להוראות **חוק מניעת הטרדה מאיימת תשס"ב 2001-** (להלן: "**הבקשה**"; "**החוק**") במסגרתה התבקש בית המשפט להורות למשיב:
 - להימנע מלפרסם באמצעותו או באמצעות אחרים בכל מדיה כל פרסום הנוגע בנה של המבקשת ו/או כל פרסום המנסה לקשור אותו לאירועים שעמדו בבסיס הליכים משפטיים נושא ה"ט 13517/08/20 ו-46317/11/22;
 - להתרחק מהמבקשת ומבני משפחתה וכן ממקום מגוריהם מרחק שלא יפחת מ- 300 מטר;
 - להסיר לאלתר מחשבון הטוויטר שלו ו/או מחשבון הפייסבוק שלו ו/או מחשבון הפייסבוק שנקרא ה"הימין עם בנימין ו/או מכל רשת חברתית אחרת את הפרסומים בהם מאוזכר בנה של המבקשת.
- עוד ביקשה המבקשת, לנוכח הנסיבות המיוחדות, לחייב את המשיב ליתן ערובה כספית משמעותית בהתאם לקבוע בסעיף 5 (ד) לחוק.

הצדדים לבקשה:

- המבקשת 2, עורכת דין ליאת בן ארי - שוויקי (להלן: "**המבקשת**") היא המשנה לפרקליט המדינה ומשמשת כתובעת פלילית בהליך פלילי המתנהל כנגד חבר הכנסת בנימין נתניהו ואח'.
המשיב, מר רחמים בן יהודה - הינו פעיל פוליטי, כאשר בין שאר הפעילויות בהן הוא לוקח חלק כלולות

פעילויות מחאה כנגד ההליכים הפלילים המתנהלים כנגד חבר הכנסת בנימין נתניהו.

העובדות הצריכות לבקשה:

4. תחילתו של הסיפור בהפגנה שהתקיימה באוגוסט 2020 מול ביתה של המבקשת במושב חירות, אשר בעקבותיה טענה גב' אורלי לב, פעילה חברתית, כי בנה של המבקשת תקף שוטר אך הדין לא מוצה עימו לנוכח התערבותה של המבקשת.

בעקבות פרסומים אלו הגישה המבקשת לבית המשפט השלום בראשון לציון בקשה לפי החוק (ה"ט 13517/08/20) [להלן: "**הבקשה הראשונה**"] כנגד גברת לב.

בדיון שהתקיים לפני כב' השופט מנחם מזרחי (כתארו אז) ולאחר שהמבקשת הצהירה לפרוטוקול כי התוקף אינו בנה, התנצלה גב' לב והתחייבה מצד אחד להסיר את כל הפרסומים ומצד שני- להימנע מפרסום אודות בנה של המבקשת.

5. גב' לב עמדתה בהתחייבותה זו למשך שנתיים, כאשר במהלך חודש נובמבר שנה זו שבה גב' לב ופרסמה פרסומים הנוגעים לבנה של המבקשת. משכך הוגשה נגדה בקשה נוספת (ה"ט 46317/11/22) במסגרתה ניתן ביום 1/12/22 צו כמבוקש כנגד גב' לב [להלן: "**הבקשה השנייה**"]

6. מיד בתום הדיון בבקשה השנייה צולם המשיב, שהיה מחוץ לאולם בית המשפט בו התקיים הדיון בבקשה השנייה, כשהוא פונה למבקשת ואומר בין השאר:

".. מה השגתם בשבע שעות דיון .. הינה אני ארשום במקום אורלי מה את אומרת אני ארשום במקום אורלי?"

וביום 4/12/22 הוסיף המשיב והעלה לעמוד הפייסבוק "הימין עם בנימין" סרטון בו הוא נצפה כשהוא אומר את הדברים הבאים: תוך שהוא מכה על השכם עם כף ידו:

"...הלו אפוא הבן שלך. בואי תגלי לנו אפא הבן שלך נעלם. שווקי אפא נעלם...אפא שווקי. תומר שווקי. אפא אתה? אנחנו מחפשים אותך, הלו. הבן של ליאת בן ארי אתה בוא תגיד לנו..."

7. לנוכח האמור הגישה המבקשת, ביום 5/12/22 את הבקשה מושא ההחלטה דנן. בו ביום ניתן צו ארעי כמבוקש על ידי שופט תורן והתיק הועבר אלי במסגרת צוות סעדים זמניים. לאחר שעיינתי בבקשה על כל נספחיה, ואף צפיתי בסרטונים שצורפו לה, ראיתי להשאיר הצו הארעי על כנו וקבעתי דיון בנוכחות הצדדים.

8. בדיון שהתקיים שבו הצדדים על טענותיהם, אשר למען הנוחות יפורטו להלן בקליפת האגוז:
עמוד 2

טענות המבקשת:

9. א. התנהגות המשיב, המרבה להפגין מול בתייהם של עובדי ציבור ונבחרי ציבור ולתקוף אותם, מלמדת שיש חשש שיוסיף להטריד גם אותה וגם את בני משפחתה.
- ב. בהינתן שכבר הוצאו בעבר כנגד המשיב צווי הרחקה מצד אחד, וההתבטאויות שהשמיע בסרטונים נגד בנה של המבקשת מצד שני - ישנו חשש ממשי לפגיעה פיזית מצידו של המשיב כלפי המבקשת ובני משפחתה.
- ג. מטרת הסרטון הינה לנסות ולהלך אימים על מבקשת ובני משפחתה במטרה למנוע ממנה לבצע את עבודתה.
- ד. די בסרטונים שהוצגו כדי למלא אחר דרישת החוק וליתן את הצו המבוקש.
- ה. צריך שתצא אימרה מפורשת של בית המשפט המגנה התנהגות דוגמת זו של המשיב

טענות המשיב:

- א. הוא מעולם לא איים או הטריד את המבקשת או את בני משפחתה;
- ב. הוא מעולם לא הפגין מול ביתה של המבקשת ואף לא הגיע לישוב בו היא מתגוררת.
- ג. בנה של המבקשת הינו בגיר ולא ברור מדוע לא הוגשה הבקשה על ידו.
- ד. הצו המבוקש נשען על קטעי רכילות וסרטונים מגמתיים תחת להישען על ראיות של ממש.
- ה. על בית המשפט לאזן בין החובה לשמור על עובדי ציבור העושים את עבודתם נאמנה לבין הזכות לחופש הביטוי והחופש להפגין.

עד כאן העובדות הצריכות לבקשה וטענות הצדדים .

דין:

10. בסעיף 4 (ד) (1) לחוק נקבע מפורשות:

" אלה רשאים לבקש צו הטרידה מאיימת:

(1) הנפגע או אדם מטעמו של הנפגע..."

רוצה לומר - אין כל פסול בהגשת הבקשה על ידי המבקשת.

11. כדי שאוכל לקבוע כי אכן המבקשת זכאית שינתן צו עפ"י החוק, עליה להוכיח כי הצד שכנגד נהג כלפיה באופן הפוגע בשלוות חייה או בחיי בני משפחתה או בחירותם או בגופם ובנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי הוא עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייהם, בפרטיותם, או בחירותם או כי הוא עלול לפגוע בגופם [ראו סעיפים 1-2 לחוק]
12. המבחן לקיומה של הטרדה מאיימת הינו אובייקטיבי ולא סובייקטיבי. לא די בכך שפלוני יחוש מאוים, אלא על ביהמ"ש להשתכנע שאכן הנסיבות הן כאלה שסביר שאותו פלוני יחוש מאוים או מוטרד. זאת ועוד - בבוא בימ"ש להכריע בבקשה לפי החוק עליו לדאוג לאיזון בין זכויותיו של הנפגע - המוטרד לבין זכויותיו של המטריד לכאורה [ראה: בר"ע 179/04 נס שובל נ' ניסים תק-מח 2651].
- בבר"ע 2327/11 פלוני נ. פלוני (פורסם בנבו - 28/4/11), קבע כב' השופט דנציגר כי:
- "צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני ג דא. צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש הפרט, זכות הקניין, חופש הביטוי הזכות לחירות ואוטונומיה".**
13. בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, נקבע (בסעיף 28):
- "כפי שראינו, הזכות לחופש הביטוי היא זכות יסוד בשיטתנו. משקלה ניכר. כל עוד לא הוכרעה שאלת האחריות בגין לשון הרע, ידה על העליונה כנגד הזכות לשם הטוב. כל עוד הפרסום אינו אסור, יש ליתן לו את מלוא החופש. מכאן, שאין להגביל את חופש הביטוי בדרך של ציווי לשעה, ובלבד שהנתבע מעלה טענה, שאינה טענת סרק, כי בידיו להגן על הפרסום".** [ראו גם את שנקבע ב: רע"א 10771/04 רשת תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' פרופ' אטינגר, פ"ד נט(3) 308 (2004)].
14. השימוש בחוק למניעת פרסומים מטרידים יכול שיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ויכול שיעשה רק במקום בו נעשה שימוש מפורש באיום הגורם לפגיעה ממשית ביותר בשלוות החיים:
- "רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם מדובר בפרסום הפוגע באופן קיצוני בשלוות חיו של המבקש, לרבות במקרים בהם הפרסום עלול לסכן את שלומו או בטחונו, ישקול בית המשפט מניעת פרסום עתידי בדרך של צו מניעה עתידי כנגד המפרסם בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת".** [ע"א (חי') 43482-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי (נבו), 15.1.2019].
15. בה"ט 46317/11/22 בן ארי שווקי נ' לב (1/12/22) עליו מבקשת המבקשת להסתמך נקבע:
- "אכן חופש הביטוי הוא לב ליבה של חברה דמוקרטית. התאוריה המשפטית של חופש הביטוי מלמדת כי חופש הביטוי מאפשר ליצור שוק פתוח של רעיונות ודעות מאפשר לאזרח לגבש דעה מושכלת ועניינית אודות הנעשה במדינתו ומאפשר לחשוף מעשי עוול. עם זאת חופש המחאה אינו מוחלט, וככל זכות אחרת - גם הוא דורש איזון מול ערכים אחרים חשובים לא פחות ממנו: זכותו של אדם לפרטיות, זכותו של אדם לכבוד זכותו של אדם לשם טוב. מציאת נקודת האיזון המדויקת - אינה פשוטה, והיא דורשת ניתוח מדויק של הערכים המתנגשים וזיהוי נכון של**

הנקודה שבה יש להסיג אחד מפני האחר.

איש ציבור - ובקבוצה זו אני כולל לא רק נבחרי ציבור אל גם עובדי ציבור - בוודאי הבכירים שבהם - נדרש לקחת בחשבון כי הוא מתנהל בזירה ציבורית והוא חשוף לביקורת ציבורית.....אלא שגם בזירה זו של ביקורת ציבורית, חריפה לעיתים, אסור באיסור חמור להגיע למצב שבו הכל כשר והכל מותר. נקודת הגבול עוברת, לטעמי, כאשר חיצו הביקורת אינם מופנים כלפי איש הציבור עצמו אלא כלפי בני משפחתו: הוריו ילדיו בני זוגו.....הקו שאותו אסור להתיר לחצות - הוא גרירתם של בני משפחתו של איש הציבור אל הזירה אשר הם עצמם לא בחרו להיכנס אליה..."

16. יישום הכללים בעניינו מלמד כי דין הבקשה להתקבל ואסביר.

17. במילון אבן שושן מוגדרת המילה איום כ: "הטלת אימה הפחדה".

אמנם נכון כי המשיב ציין במסגרת שיחה בתוכניתו של אמנון לוי "שש עם אמנון לוי"

[ראו תמליל התוכנית מיום 6/12/22 אשר הוגש על ידי המבקשת בעמ' 3-4 וגם בעמ' 12 לתמליל] כי לא התכוון לאיים וכי בכל מקרה הדברים שנאמרו במסגרת שיח פוליטי ארוך בתוך קבוצת חברים קטנה, הוצאו מהקשרם. גם בדיון לפני הסביר בא כוחו של המשיב כלל לא התכוון לאיים וכי זהו למעשה זהו טון הדיבור הרגיל של המשיב.

על אף זאת, לטעמי, צפייה בסרטונים על בסיסם הוגשה הבקשה מלמד כי אכן יש **בתוכן הדברים** שנאמרו [".. **אפא אתה אנחנו מחפשים אותך**"] **באינטונציה ובשפת הגוף** [המשיב היכה על חזהו בכף ידו] שבה הם נאמרו, ובמיוחד **במועד אמירתם** [מיד לאחר מתן הצו כנגד גב' לב שאסר עליה לפרסם כל פרסום הנוגע לבנה של המבקשת] כדי לענות על דרישת החוק. לשון אחר - אני סבורה כי הסרטונים על בסיסם הוגשה הבקשה עונים על הגדרת המונח 'איום' וכי יש בהם כדי להטריד את שלווה חייה של המבקשת ובני משפחתה, באופן המצדיק מתן הצו.

ויוער - העובדה כי הדברים נאמרו במסגרת שיח פוליטי לקבוצה מצומצמת כטענת התובע אין בה כדי להועיל לו או לשנות. ראשית אני סבורה כי גם שיח פוליטי במסגרת קבוצה מצומצמת צריך עדיין להיות מכבד ומכובד, כאשר תמיד יש לזכור - כי גם דברים הנאמרים בקבוצה סגורה, כטענת המשיב, יכול שיזלגו אל מחוץ לקבוצה.

בכל מקרה אציין כי לא ניתן לקבל טענה זו של המשיב לפיה דבריו נאמרו בקבוצה סגורה שכן הם עומדים בסתירה גמורה לדבריו בסרטון הראשון בו הוא מודיע קבל עם ועדה כי 'ימשיך' את דרכה של גב' לב.

18. לא זו אף זו - כאמור הסרטון הראשון עליו מתבססת הבקשה צולם מיד בתום דיון בה"ט בעניינה של גב' לב (46317/11/22) שם למעשה מודיע המשיב על כוונותיו לעתיד, כוונות אשר אכן מתממשות במסגרתו של סרטון נוסף שעלה לאוויר ביום 4/12/22 ועוסק בדיוק בנושאים אותם נאסר על גב' לב לפרסם. משכך מתקיים לטעמי גם התנאי השני שעניינו **הישנות המעשים**.

19. לנוכח האמור עד כאן, ובאיזון שבין זכותו של הפרט לחופש ביטוי אל מול הצורך לשמור על חייו של מי שלטענתו נפגע מהפרסומים, זכותו של האחרון גוברת, במיוחד כאשר מדובר בבן משפחה של עובד ציבור. בעניין זה אני מסכימה לחלוטין עם קביעותיו של סגן הנשיא הנשיא כב' השו' עמית יריב.

המסקנה העולה מכל האמור עד כאן האמור הינה כי יש להחיל את החוק וליתן את צו.

20. למעלה מן הצורך אוסיף ואציין רק כי בסיומו של הדיון הועלתה על ידי הצעת פשרה ולפיה המשיב יתחייב להסיר כל פרסום בנוגע לבנה של המבקשת וכן שלא לפרסם בעתיד כל פרסום בעניינם. המשיב הסכים אך המבקשת סירבה ועמדה על מתן צו. לו הייתה המבקשת מסכימה כי אז הייתה נרשמת התחייבותו של המשיב (ללא קציבת זמן כפי שמחייב החוק) ובכך הייתה באה הפרשה לסיומה. לפיכך, וגם טעם זה, הרי שלמעשה בעצם הסכמתו של המשיב להתחייבות כלולה גם הסכמה למתן צו.

21. סוף דבר:

א. ניתן בזאת צו האוסר על המשיב לפרסם בעצמו או באמצעות אחרים כל פרסום מכל סוג שהוא הנוגע לבנה של המבקשת לרבות על דרך של רמיזה או ליחס קשר משפחתי כל שהוא בין המבקשת לבין מי שלטענת גב' לב פגע בה במסגרת ההפגנה שהתרחשה באוגוסט 2020 מול ביתה של המבקשת במושב חירות.

ב. ניתן בזאת צו המורה למשיב להסיר לאלתר מחשבון הטוויטר שלו ו/או מחשבון הפייסבוק הפרטי שלו ו/או מחשבון הפייסבוק שנקרא "הימין עם בנימין" ו/או מכל רשת חברתית אחרת את הפרסומים בהם מאוזכר בדרך זו או אחרת בנה של המבקשת, או המייחס קשר משפחתי בין המבקשת לבין חשוד אלמוני בפגיעה בגב' לב במסגרת ההפגנה שהתרחשה באוגוסט 2020 מול ביתה של המבקשת במושב חירות.

ג. תוקף הצווים כמפורט בסעיפים א- ב הינו למשך שישה חודשים מהיום.

23. א. משעה שאין חולק כי המשיב לא היה נוכח בהפגנה מול ביתה של המבקשת ב-2020 וגם לא הוצגה כל ראיה כי אכן ניסה להתקרב באופן פיזי אל המבקשת או בנה, לא מצאתי ליתן צו האוסר עליו להתקרב אל המבקשת או בנה, ודי לטעמי בעניין זה בהתחייבותו של המבקש - כפי שהובעה על ידיו בדיון לפני ושנרשמת כעת - שלא יעשה כן.

ב. בנסיבות ולאור כל האמור לעיל לא מצאתי גם צורך להטיל על המשיב ערובה כספית בהתאם לסעיף 5 (ד) לחוק, בין השאר לאור הסכמתו הלכאורית של המשיב למתן צו כמפורט לעיל.

24. המזכירות תמציא החלטתי זו לצדדים לאלתר כמקובל.

25. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

